

**Posudek vedoucího diplomové práce bc. Bohumily Loučimové
„Psychologické aspekty interkulturních partnerských vztahů“,
Katedra psychologie FF UK Praha, 2006**

Autorka zvolila pro svou práci téma velmi aktuální s ohledem na současný charakter vztahových problémů, které souvisí s propojování jednotlivých kultur do větších celků (viz například postupně vytvářený společný kulturní prostor Evropské unie). Práce se zabývá problematikou rizik a zisků, které přináší partnerské soužití v dlouhodobém interkulturním vztahu. Autorka se rovněž pokouší postihnout, jak je tento vztah přijímán v kultuře, kde není tak neobvyklou skutečností, ve srovnání s kulturou, do které vstupuje jako zcela nový jev.

Teoretická část práce je adekvátně rozčleněna do dvou větších celků. Autorka se nejprve zabývá kulturou jako obecnějším rámcem člověka a vztahů. Snaží se o vymezení pojmu kultura, postihování souvislostí kultury s hodnotami, zabývá se také komunikací a interpersonálními vztahy. Druhou zásadní rovinu teorie představuje vlastní problematika interkulturního partnerského vztahu. Autorka přehledně zpracovává základní pojmy a rysy interkulturního partnerského vztahu, jeho úskalí a překážky, přínosy takového vztahu pro jeho účastníky a adaptaci, k níž ve vztahu postupně dochází. Čerpá zde z bohatých literárních podkladů a v některých případech situaci ilustruje konkrétními údaji z rozhovorů realizovaných s lidmi, kteří žijí již delší čas v takovém vztahu.

Empirická část diplomové práce přistupuje ke zkoumání problému ze dvou úhlů pohledu. Kvalitativní design výzkumu reprezentuje první část práce, která vychází z polostrukturovaných rozhovorů s českými zástupci interkulturních párů, které spolu žijí přes 6 měsíců (kompletní přepisy rozhovorů jsou zachyceny na přiloženém CD). Kvantitativní šetření je pak zastoupeno srovnáním pohledu českých a finských VŠ studentů (téměř sedmdesát respondentů) na interkulturní partnerské vztahy. Autorka porovnává na základě vlastního dotazníku finský a český soubor vysokoškoláků ve vztahu k fenoménu interkulturního partnerského vztahu (osobní zkušenost, běžnost, vnímané problémy a míra obtíží ve vztahu v porovnání s monokulturním vztahem). V obou etapách výzkumu autorka reflektuje adekvátně i možné limity a zkreslení svých poznatků. Nabízí rovněž k úvaze některá specifika zkoumaného vzorku a možné další náměty pro výzkum i využití získaných poznatků.

K přednostem práce patří nepochybně bohatá literatura, data z rozhovorů zachycená v CD podobě i přiložené detailní výsledky statistického zpracování. Čtenářsky příjemný je i slovníček termínů a souvislostí, v nichž jsou užity v dané diplomové práci.

Potěšilo by mě, kdyby v průběhu obhajoby mohla autorka odpovědět na otázky, které napadají čtenáře nad textem její práce: Vidí autorka sama vývoj interkulturního partnerského vztahu jako cestu ke vzniku jakési střední (třetí) kultury nebo podle jejich zjištění spíše nastává ve vztahu rozdělení na kulturu majoritní a přizpůsobující se? Souvisí to nějak s genderovým zastoupením obou kultur nebo s prostředím (kulturou), ve kterém interkulturní pár (ev. rodina) žije? Jeví se autorce tuzemská kultura nějakým způsobem specifická, pokud jde o akceptaci interkulturního partnerského vztahu a očekává změnu této situace?

Závěrem mohu jen doporučit, aby se předložená diplomová práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK.

V Praze 17. 4. 2006

PhDr. Iva Štětovská